

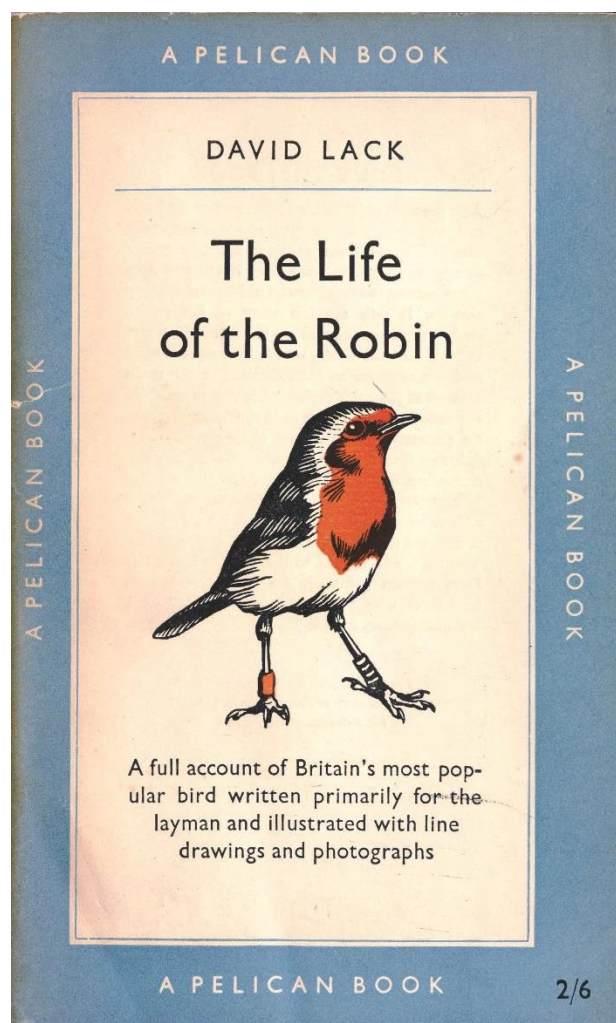

BLAUW en ROOD

De eerste keer dat ik een Blauwborst zag, je vergeet zoiets niet, was in het hoge noorden. In de buurt van het stadje Dombas in Noorwegen ligt langs een spoorlijn een uniek moerasgebied. Tegen een achtergrond van besneeuwde bergen is het een waar vogelparadijs, ware het niet dat het er barst van de muggen. Johan Moerkerk zei het al: `Waar het mooi is zijn muggen`, of anders gezegd waar muggen zijn is het mooi. Het heeft daarna nog lang geduurd voor ik weer een Blauwborst hoorde en zag. Dat was bij de oesterkwekerijen op de Atlantische eilanden van Frankrijk. Het schijnt dat er in Nederland sprake is geweest van een explosie van Blauwborstjes in de Oostvaardersplassen, maar dat is wat aan mij voorbij gegaan. Tot vorig voorjaar. Toen zat er ineens zo'n beestje voluit te zingen in de duinen van de Amsterdamse Waterleiding, vlak tegen de Langevelderslag aan. Niet in een moeras, niet bij water, maar in een doornstruikje. Bijna niet te geloven, maar dit voorjaar zat de vogel er weer, vrijwel op dezelfde plek.

Nu zijn er Blauwborsten met een witte en met een rode vlek op de borst, maar daar laten we het maar even bij. Er zijn ook nog Roodborsten, die kennen we beter. In elke behoorlijke tuin is wel een overwinteraar met een rode borst te vinden. Het is David Lack die een mooi boekje over de Roodborst heeft geschreven: *The life of the Robin*. Lack was een tijdgenoot van Nico Tinbergen, de Nobelprijswinnaar. Beiden waren wetenschappers die niet in de universiteit bleven hangen, maar het veld in trokken. Kijken, kijken en nog eens kijken, was hun devies. Lack besteedt in zijn boekje ook aandacht aan de agressieve aard van de Roodborst. Bij mensen die vogels in een kooi houden is die

genoegzaam bekend. Zet je een Roodborst in je voliëre dan worden de andere bewoners op zijn minst bedreigd, soms zelfs uitgemoord. Dat had je toch niet verwacht van een vogeltje dat zo vriendelijk tegen het venster tikt.

David Lack heeft meer boeken op zijn naam staan. Zijn bekendste is ongetwijfeld het boekje over de Gierzwaluwen: *Swifts in the tower*.

Onze gierzwaluwenkenner bij uitstek raakt er nooit over uitgepraat: `Het meest gezochte boek over de `stienkrijters`, waarvan de Engelsen zeggen: geen wonder dat we in Engeland het boek niet meer kunnen vinden. Jullie Hollanders kopen ze allemaal op.`

Blauwborsten en Roodborsten, je ziet ze soms wel eens op andere plekken. Soms blauw van de kou, soms rood van de zon. Zoals die keer dat we in Zuid-Frankrijk op zoek naar vogels op het strand van Grande Motte terecht kwamen. Waarop een van ons riep: `Kijk toch eens, allemaal tepelhortjes.`

W. Andelaar